

Foreslæggelsen skeer herved; Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte. De skrevne Underbilag, der følge med Lovforslaget, ville for de Herrer Medlemmer være til Estersyn i Bureauet.

Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at Hans Majestæt Kongen vil modtage Thingets Medlemmer, ved Overleveringen af den vedtagne allerunderdanigste Adresse, paa Christiansborg Slot, Kl. 3.

Man gif derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen:

Forespørgsel fra den 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Hasle) til Ministeren for Kongerigets særlige Finantser. (Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 653.)

Hasle: Det er vistnok endnu i frisk Minde, at Søndagen den 7de Februar d. A. udstedte endeel Medlemmer af denne Forsamling et Optraad til vore Medborgere i Kjøbenhavn. Vi bade dem deri ikke alene om, at de vilde forholde sig rolige og bevare Ordenen, men vi gavede dem ogsaa det Løfte, at de kunde forlade sig paa, at den nu forsamlede Rigsdag havde den fulde Tølelse af Dieblikkets Alvor og var rede til at anvende alle lovlige Midler for at værne om vor Frihed og Selvstændighed. Samme Dags Eftermiddag gjorde Konseilspræsidenten os en Meddelelse. Han udtalte sig ved denne Leilighed ikke imod, hvad vi havde lovet om Formiddagen; der var tværtimod i hans Udtalelse Optringer, hvorved han indrømmede os Ret til at kunne opfylde dette Løfte. Han sagde i dette Thing, at Begivenhedernes Strøm var saa mægtig, at han fandt det i sin Orden, at en politisk Indflydelse udøvedes af Rigsdagen, indtil Rigsraadet var traadt i Kraft, og i det andet Thing har han nærmere betegnet, hvad han forstod derved, idet han sagde: „Her sidde Folkets ublaarne Mænd, de Mænd, som ere udgaaede af dets egen Midte, udgaaede af en Balglov, der ikke udelukker nogen Borger fra at deeltage i Balgene; disse Mænd kunne i Sandhed siges at være folkekaarne — de sidde her

og kunne forhandle og overveie om Fædrelandets Stilling og Skæbne; for dem kunne alle nødvendige Oplysninger fremlægges; de kunne tage deres Beslutninger“. Rigsdagens Afdelinger accepterede denne Overdragelse af politisk Indflydelse, indtil Rigsraadet kom sammen, ved den Dagsorden, som blev vedtagen eenstemmig, og hvori Rigsdagen udtalte, at den under den fulde Tølelse af Tidernes store Alvor nærede den Forventning, at Folket vilde indsee Nødvendigheden af at bevare Rolighed og Orden, idet det trostigt kunde forlade sig paa, at den danske Rigsdag vilde vide, med alle lovlige Midler at hæve Landets Ære og Selvstændighed og kræve det kraftigste Forsvar for samme af Regjeringen. Havde Rigsdagen forresten ingen Berettigelse til at blande sig i en Sag, som vedkommer Krigsbestyrelsen, saa havde den nu Berettigelsen overfor det nærværende Ministerium, hvis Præsident havde udtalt sig saaledes ligeoverfor Rigsdagen, og den hvitkerede Minister nedlagde heller ikke nogen Protest mod den Dagsorden, som Rigsdagen vedtog, i Tølelsen af, at der paahvilede den, som den eneste Repræsentation for det danske Folk, en stor Forpligtelse. Det var et meget bevæget Dieblif, at dette skete, det var i det Dieblif, at vi vare overvældede af det Indtryk, som Efterretningen om Dannevirkestillings Opgivelse havde frembragt, Opgivelsen af den Stilling, hvortil vi havde knyttet saamange Forhaabninger, hvorpaa vi med Glæde havde seet, at der var anvendt saameget Arbejde og saamange Beføstninger, og hvortil vi med glad Fortrøstning havde sendt Landets Sønner, i det Haab, at der der skulde gjøres en Modstand, som kunde bryde Tjendens Angreb. Det var i det Dieblif, da vi saae, at nu laae Landet aabent for Tjenden, at nu vare de Raanoner, som skulde have værget os mod Tjendens Hovmod, i hans Bol; det var i det Dieblif, da Mistillid og Mistanke herskede, at vi gavede dette Løfte. Og hvad var det da for et Spørgsmaal, som udelukkende bestæftigede os Alle? Det var det Spørgsmaal: Hvorfor er Dannevirke blevet saa pludselig opgivet? Hvorfor er Beslutningen tagen saa pludselig? Kan Overgeneralen retfærdiggjøre sig for, at han har gjort det, endog uden Krigsministerens Vidende,